

2. Balti radioloogiakongress Tartus 24.–25. oktoobril 2008

Jüri Kaude – Florida ülikooli
emeriitprofessor

Käesoleva Eesti Arsti numbriga on kaasas 2. Balti radioloogiakongressi teeside kogumik. Esimene kongress toimus Kaunases 2006. aastal. Siiski on Balti radioloogid kogunenud ka varem – 1994. aastal Tallinnas ja 1998. aastal Riias –, ehkki onkoloogia-radioloogia kongresside raames.

Kokkuvõtted tänavusel kongressil peetud ettekandeist annavad hea ülevaate radioloogia arengust möödunud aastail. Olen jälginud radioloogia arengut Eestis 1992. aastast saadik ja usun, et olukord on olnud enam-vähem sama ka Lätis ja Leedus. Tolleaegne diagnostikavarustus oli, nagu ma kogesin, vahest 40–50 aastat (vähete eranditega) lääneriikidest maha jäänud. Vanemad radioloogid olid osaliselt selle tõsiasjaga leppinud, ent noorem generatsioon radiologe oli tegevus- ja õppimisihast tulvil. Nende siht oli jõuda nii kiiresti kui võimalik nüüd avanenud maailma tasemele – nii varustusega kui ka oma teadmistega, et seda varustust otstarbekalt rakendada.

Tänu riiklikele tervishoiuasutustele, haiglaile, haigekassale ja vähemal määral ka erasektorile, mis kõik taipasid radioloogia osatähtsust rahva tervishoius, oli võimalik suhteliselt lühikese aja jooksul ja kõigile raskustele vaatamata muretseda moodne piltagnostikavarustus. Samal ajal viidi radioloogiaõpe tänapäeva tasemele ja Balti ra-

dioloogid omandasid kiiresti vajalikud teadmised, et muretsesetud varustust kasutada. Kõige selle kõrval on Balti radioloogidel jätkunud mahti ka teaduslikuks tööks ja uuringuiks, nagu tõendavad käesolevad *abstract*'id mitmelt radioloogiaerialalt.

Muidugi, palju tööd seisab veel ees ja teaduse värvavad on alati avatud omandatud kogemustevara suurendamiseks ning uuteks avastusteks. Selleks ja edaspidiseks arenguks on oluline äratada varakult tudengite ja noorte arstide huvi radioloogia vastu, pidevalt uuendada radioloogiaõpet ning stimuleerida teaduslikku ettevõtlikkust. Selle sihi teostamiseks lasub peaarsti õppeasutustel. On loomulik ja oluline, et ühes arstiteaduskonnas on iseseisev radioloogia õppetool, mida juhib kliiniliste kogemustega ja akadeemilise orientatsiooniga radioloog. Oleks väärt allutada piltagnostikat mõnele teisele meditsiinerialale või isegi jaotada radioloogia mitme osakonna vahel. See oleks samm tagasi ja pidurdaks igati radioloogia arengut.

Käesolev kongress on veel suures osas nii-öelda koolituse tasemel ja umbes poolel ettekanded on radioloogidelt väljastpoolt Baltikumi. Olen aga optimistlik ja loodan, et järgmisel kongressil – ehkki rahvusvaheline kogemuste vahetamine on väga tähtis – suudavad Balti radioloogid ülevõtta enamiku koolitusfunktsioonist. Nii et, palju on saavutatud, ent saavutatu kohus! Isiklikult vaatan positiivselt radioloogia arengule Baltikumis.